

10 & 11
Oktober

2020

Guus Meeuwis - Brabant

Een muts op mijn hoofd
Mijn kraag staat omhoog
Het is hier ijskoud
Maar gelukkig wel droog

De dagen zijn kort hier
De nacht begint vroeg
De mensen zijn stug
En er is maar een kroeg

Als ik naar mijn hotel loop
Na een donkere dag
Dan voel ik mijn huissleutel
Diep in mijn zak

Ik loop hier alleen
In een te stille stad
Ik heb eigenlijk nooit last
Van heimwee gehad
Maar de mensen ze slapen
De wereld gaat dicht
En dan denk ik aan Brabant
Want daar brandt nog licht

Ik mis hier de warmte
Van een dorpscafé
De aanspraak van mensen
Met een zachte G

Ik mis zelfs het zeiken
Op alles om niets
Was men maar op Brabant
Zo trots als een Fries

In het zuiden vol zon
Woon ik samen met jou
Het is daarom dat ik zo
Van Brabanders hou

vervolg

Ik loop hier alleen
In een te stille stad
Ik heb eigenlijk nooit last
Van heimwee gehad
Maar de mensen ze slapen
De wereld gaat dicht
En dan denk ik aan Brabant
Want daar brandt nog licht

De Peel en de Kempen
En de Meierij
Maar het mooiste aan Brabant
Ben jij, dat ben jij

Ik loop hier alleen
In een te stille stad
Ik heb eigenlijk nooit last
Van heimwee gehad
Maar de mensen ze slapen
De wereld gaat dicht
En dan denk ik aan Brabant
Want daar brandt nog licht

Ik loop hier alleen
In een te stille stad
Ik heb eigenlijk nooit last
Van heimwee gehad
Maar de mensen ze slapen
De wereld gaat dicht
En dan denk ik aan Brabant
Want daar brandt nog licht

En dan denk ik aan Brabant
Want daar brandt nog licht

En dan denk ik aan Brabant
Want daar brandt nog licht